

Skotska ævi

- SUM NÚ ER HAVA VIT SAMSKIP, EIMSKIP OG SMYRIL LINE TÁ VIT YNSKJA AT FLYTA FESKA VØRU AV LANDINUM. UM STRANDFARASKIP LANDSINS VIL KAPPAST VIÐ HESAR, SO MÁ KOSTNAÐURIN VERÐA KAPPINGARFØRUR, SIGUR KARL ØSTER, SØLUMAÐUR HJÁ DELTA SEAFOOD UM YNSKIÐ HJÁ BORGARSTJÓRUNUM Í SUÐUROYNNI AT FÁA RUTUSIGLING MILLUM SUÐUROYNNA OG SKOTLANDS

Hallur av Rana

Tá borgarstjórnarnir í Suðuroynni í fjør løgdu fram uppritið Suðuroyggin og framtíðin, var tað serliga eitt tilmæli, ið vakti áhuga og hevur fingið nógva umrøðu í fjølmiðlunum síðan. Tað er tilmælið um at taka upp aftur siglingina við ferðafólklum og farmi millum Suðuroynna og Skotland.

Í uppritinum verður víst á, at borgarstjórnarnir meta, at ein slík farleið kundi verið ein vinningur fyri fleiri av vinnunum, ið virka á oynni.

- Lítið er at ivast í, at hendan leiðin framvegis er ein sera áhugaverd leið hjá vinnulívinum í Suðuroynni, bæði hjá útflutningsvinnuni og í samband við innflutning av vørum úr Stóra Bretlandi, verður staðfest og síðan lagt aftrat.

- Í ferðavinnuhøpi er farleiðin millum Skotland og Suðuroynna/Føroyar eisini sera áhugaverd. Føroyar hava sum ferðavinnuland gjørt rísa lop síðani miðskeiðis í 1990unum, eru farin frá at verða eitt "ókent" land í Norður-atlantshavi til at verða eitt sera áhugavert ferðamál.

Gott íkast

Talan er ikki um eitt nýtt hugskot, tí talan er um eina farleið, ið Strandfaraskip Landsins røkti í ymiskum tíðarskeiðum í fyrsum og hálfvemsunum, men gavst við av politiskum orsøkum.

Men tá Strandferðslan í 1985 upprunaliga fór undir uttanlandssigling við táverandi Smyril var tað ikki eftir ynski frá vinnu ella politisku skipanini, ið vóru orsøkin.

- Tá vit keyptu Morten Mols í 1985 var tað

- Tað nyttar einki at sigla ein einkultan túr til Skotlands og so einki meira. So at enda var einki fíggjarligt grundarlag fyri uttanlandssiglingi, tí sambandið bleiv ov óregluligt. Tí um hetta mundi var tann uttanlandasiglingin, ið gav pengar, fari á privatar hendur

ein nokk so stórus gloypibiti og mett varð, at hann bleiv nakað dýrur at dríva. Tá kom man fram til tað, at tað hevði verið ein góður stuðul til raksturin av skipinum, at umframt at sigla til Suðuroynna, kundi skipið eisini brúkast til uttanlandssigling, greiðir Jóhan Restroff Jacobsen frá, ið sat sum stjóri í Strandfaraskip landsins í tíðarskeiðunum, 1965 til 1974, 1981 til 1989 og 1991 til 1992.

Tað vísti seg eisini skjótt, at uttanlandasiglingin var eitt gott íkast til raksturin og sigldi hann fyrstu sjei árin til Noregs, Íslands og Scrabster í Skotlandi. Siglingin fekk tó ein fyribils enda, tá politiski myndugleiki valdi at viðgera um tað var rætt at Strandferðslan rak eina slíka tænastru.

Teistin yvirtók

Fyrstu árin lat uttanlandasiglingin seg gera við at Dúgván bleiv brúkt teir dagar, tá tað kortini

